

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๔๓/๒๕๕๙

เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๗๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพิ่มเติม เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๗๔ แห่ง

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิก

๑.๑ คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๗๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง

การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๑.๒ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๗๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.

๒๕๕๘ เรื่อง การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพิ่มเติมบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

๒. ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องทำการตรวจพาหนะ ณ ที่อื่นนอกจากที่ผู้

บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.

๒๕๒๒ ให้หัวหน้าด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นผู้อนุญาต

๓. การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตาม

มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบมีอำนาจอนุญาตตามประเภทการตรวจลงตรา (VISA) ที่คนต่างด้าวได้รับ

ดังนี้

๓.๑ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง

ตราประเภทคนเดินทางผ่านราชอาณาจักร (TRANSIT VISA) ให้อนุญาตไม่เกินสามสิบวัน

๓.๒ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง

ตราประเภทอภัยภัยไมตรี (COURTESY VISA) ให้อนุญาต ดังนี้

๓.๒.๑ กรณีคนต่างด้าวถือหนังสือเดินทางทูต หรือหนังสือเดินทางราชการ

หรือหนังสือเดินทางสหประชาชาติ ให้อนุญาตไม่เกินเก้าสิบวัน

๓.๒.๒ กรณีคนต่างด้าวเป็นพระราชอาคันตุกะ ราชอาคันตุกะ แขกของ
รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๓ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง
ตราประเภทนักท่องเที่ยว (TOURIST VISA) ให้อนุญาตไม่เกินเก้าสิบวัน

๓.๔ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง
ตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (NON-IMMIGRANT VISA) โดยมีรหัสกำกับตามวัตถุประสงค์
ให้อนุญาตไม่เกินหนึ่งปี

๓.๕ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง
ตราประเภททูต (DIPLOMATIC VISA) ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๖ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งได้รับการตรวจลง
ตราประเภทราชการ (OFFICIAL VISA) ให้อนุญาตตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๓.๗ การอนุญาตตามข้อ ๓.๑ ถึง ๓.๖ นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้า
เมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อนุญาตได้เพียงครั้งเดียว

๔. ในกรณีที่คนต่างด้าวมิเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินกำหนด
ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตามข้อ ๓ ได้อนุญาตไว้แล้ว ให้ผู้บัญชาการ
สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต ทั้งนี้ หาก
พิจารณาอนุญาตก็ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่เป็นกรณีดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒)
ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น

๔.๒ กรณีคนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๔ (๗) ให้อนุญาต
ให้อยู่ต่อไปได้ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเห็นสมควร

๕. คนต่างด้าวที่ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา หรือเป็นบุคคลสัญชาติที่ได้ทำ
ความตกลงให้ได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา รวมทั้งคนชาติของประเทศที่ขอรับการตรวจลงตรา ณ
ด่านตรวจคนเข้าเมือง เมื่ออยู่ในราชอาณาจักรครบกำหนดแล้ว แต่มีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ต่อเกิน
กว่าระยะเวลาตามที่กำหนด ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นผู้มีอำนาจในการ
พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต ทั้งนี้ หากพิจารณาอนุญาตก็ให้อนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ครั้งละไม่
เกินหนึ่งปี

๖. อำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ใน
ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามข้อ ๔ และข้อ ๕ นั้น ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะ
มอบให้ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ต่อไปก็ได้ โดยให้
ขอรับความเห็นชอบจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก่อน

๗. ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๘. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบระดับสารวัตร มีอำนาจออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่ให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๙. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองผู้มีหน้าที่รับผิดชอบระดับรองสารวัตรขึ้นไปมีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีอำนาจออกหมายเรียก หรือควบคุมผู้กระทำความผิด และให้มีอำนาจสอบสวนตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ก้องเกียรติ/ผู้จัดทำ

หน้า ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

